СВОБОДА SVOBODA

ДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 238. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 5-го грудня 1945. No. 238. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, December 5, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свобода": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1018 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ПРИПИНЕННЯ СТРАЙКІВ ЗАКОННОЮ ДОРОГОЮ

Безпосередно після неуспішного закінчення конференції праці й капіталу президент Труман приступив до виконання свого пляну для наладнання спорів між підприємцями й робітниками. У понеділок 3. грудня він візвав конґрес поробити всякі підготування до ухвалення закону в справі наладнування промислових непорозумінь, а головно до обмеження страйків і локавтів. Його пропозиція оперта на досішнім законі в справі наладнування непорозумінь на залізницях. У зазиві президента сказано, щоб конґрес приступив негайно до устійнення причин теперішніх непорозумінь у кількох великих підприємствах і назначив від себе раду, яка має тим занятися. Поки рада буде занята винаходженням причин, робітники мають стриматися від страйків через 30 днів.

Щоб цю засаду перевести вже у страйку автомобілевих робітників, президент візвав предсідника автомобілевої юнії Р. Дж. Тамеса, щоб він негайно відкликав страйк членів своєї юнії в фабриках Дженерал Моторс. Таксамо візвав президент предсідника корпорації Дженерал Моторс, С. Е. Вилсона, щоб він приступив негайно до виповнення плянів реконверзії.

Провідники юнії заявили своє невдоволення із зазиву президента, одначе скликали комісію стратеґії страйку на суботу 8. грудня для вирішення, як поступити із зазивом. Предсідник Дженерал Моторс не сказав від себе нічого. Визначні члени конґресу виявили своє вдоволення з того, що президент від себе доручає вирішити цю справу у конґресі. Появилася теж думка, щоб створити негайно спільну конґресову комісію для переведення закона. Це потрібно тим більше, що президент домагається перевести допити для устійнення фактів ще перед Різдвяними вакаціями. Сенатор Е. Ґ. Мур з Оклагоми вніс аж вісім законопроєктів, щоб обмежити право робітників викликати безупинні заворушення.

СУПЕРЕЧНІ ОЦІНКИ СТРАЙКУ МОРЯКІВ.

Предсідник юнії моряків Корен оприлюднив погляд, що його зазив до моряків в цілому краю, щоб вони перевели пробний страйк, був удачний, бо на страйк вийшло яких 80,000 корабельних робітників у всіх портах.

Директор Вор Шипинґ Адміністрейшен капітан Ґ. Бишоп твердить, що страйк не вдався, бо лише 35 кораблів на східнім побережу стримано.

КАПІТАН ЗАТОПЛЕНОГО КОРАБЛЯ ПЕРЕД СУДОМ.

Перед военним суддом у Вашинґтоні станув Чарлз Б. МекВей, капітан і третій командант военного корабля Індіянаполис, який затонув у виправі проти Японії з 1,196 людьми. Індіянаполис це той самий корабель, який возив матеріяли для випущення атомової бомби на Японії. Він загинув у повороті домів під нападом японських летунів. Капітанови МекВейови закидають занедбання обовязку.

ЗНАЛИ НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ ПЕРЛ ГАРБОРУ ЩЕ В 1936. РОЦІ.

Вчасі переслухання у спільній Конґресовій Комісії Перл Гарбору вийшло на яву, що американський военний департамент мав пляни японського нападу на Перл Гарбор ще в 1936 році. Після отримання таких інформацій негайно рішено створити спільну розвідчу службу департаменту війни і фльоти, одначе цих плянів не виконано перед нападом на Перл Гарбор. Тоді теж Злучені Держави не мали шпигунської служби по цілому світі ані спільної команди збройних сил.

ПАРАДА ПОВІТРЯНОЇ ДИВІЗІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ.

Найбільша військова парада після війни відбудеться в місті Ню Йорку між 2 і 15 січня 1946 року, коли 82 дивізія, перевезена літаками, відбуде свій вїзд вулицями міста. Точної дати ще не установлено.

ЛАСКІ ПЕРЕДБАЧУЄ ОБМЕЖЕННЯ СУВЕРЕННОСТИ.

Голова британської Лейбор Парті проф. Гаролд Ласкі, виголосив промову на обіді в ґотелю Астор з нагоди зібрання для обговорення, як орудувати атомовою бомбою. Він скритикував заграничну політику Англії, хоч його партія тепер веде цю політику, і висловив погляд, що властивий ужиток атомової бомби принесе плянований інтернаціоналізм, а це економічний, суспільний і політичний, а з тим прийде й обмеження суверенности держав.

Заки професор явився на обіді, католицькі ґрупи поставили перед готелем своїх пікетів з таблицями, в яких пригадувано, що Ласкі ворожо відноситься до католиків і тому вони не взяли участи в обіді.

Японський ґенерал Ямашіта жадає юрисдикції американського Найвищого Суду

Японський лютенант ґенерал Томоюкі Ямашіта, якого судять у Манілі на Филипинах як военного злочинця перед американською военною комісією, прислав літаком до Найвищого Суду Злучених Держав у Вашинґтоні апель, щоб він міг станути перед цим судом для зясування своєї справи. Він просить теж Найвищий Суд застановити теперішній процес проти нього і признати йому права военного плінника згідно з постановою Женевської конвенції з липня 1929 р. Він твердить, що американська военна комісія не має юрисдикції на Филипинах, бо вчасі, коли її настановляли, там не було военного стану. Апель ґен. Ямашіти підписали американські офіцири, які обороняють ґен. Ямашіту в процесі в Манілі.

ВИБОРИ В БРАЗИЛІЇ ПЕРЕВЕДЕНО СПОКІЙНО

Вибори на президента в Бразилії, які відбулися в неділю, 2. грудня, минули спокійно, а тепер обчисляють голоси. Ця праця потриває зо дві неділі. Було два головні кандидати на становище президента: ґенерал Едвардо Ґомес з Національного Демократичного Союзу і ґен. Енріко Ґаспар Дутра з опозиції. Загально говорять у столиці Бразилії, в місті Ріо де Жанейро, що вибори були справедливі і свобідні. Такий погляд висловив між ін. американський амбасадор Адолф Берлі.

КОШТИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ПОНАД ТРІЛІОН ДОЛЯРІВ

Джеймс Г. Брейллі, дослідник з Американського Університету оприлюднює свої обрахунки коштів другої світової війни. Він каже, що на зброю і военні матеріяли видали воюючі держави один тріліон і 154 білірнів долярів ($1,154,000,000,000.—Тріліон це тисяч білірнів, білірн це тисяч мілірнів). Крім цього ще приходить шкода із знищення, у висоті 231 білірнів. Тут не враховано коштів десять-літної війни, яка велася в Китаю, бо цих коштів і шкоди ніхто не може обрахувати.

Поодиноко Злучені Держави видали на війну 318 білірнів, Росія 192 білірни, Британія 120 білірнів. Із держав Осі, Німеччина видала 273, Італія 94, а Японія 56 білірнів долярів.

Обчислення шкоди робив Брейді на підставі величини території. Тому таке обчислення є більше здогадне. Щойно після справжньої провірки шкоди можна буде знати її докладніше.

Італія та Мадярщина помаґали Німеччині розбирати Чехословаччину

Яким способом Карпатська Україна впала жертвою націстівських плянів і опинилась в мадярській неволі, видно, між іншим, з тих документів, що їх тепер представляють аліянтському судови, що судить націстівську верхівку в Норемберзі. Виходить, що Італія знала ще перед угодою в Мінхен, що Гітлер буде розбирати Чехословаччину і віддасть її згодом Мадярщині, яка йому потрібна для дальших політичних плянів опанування Европою. Очевидно, що Мадярщина теж про те знала, бож їй обіцяно Карпатську Україну саме за те, що стоятиме по стороні націстівської Німеччини. Далі це означає, що в тому часі, коли британський міністер заграничних справ, Невил Чемберлейн, вернув з Мінхен до Лондону і заявив, що „осягнув мир наших часів", Гітлер плянував в порозумінню з Італією і Мадярщиною поділ Чехословаччини і снував дальші военні пляни. Він теж був рішений вживати ґазу, якщоби був стрінув сильний опір збоку Чехословаччини. Теж виявляється з документів, що Мадярщина захопила Карпатську Україну в такий самий „брутальний" спосіб, як це зробив Гітлер з іншими краями, що на них нападав і їх відбивав.

ЧИ АМЕРИКА ВИЗНАСТЬ ПРОВІЗОРИЧНИЙ УРЯД В КОРЕЇ?

Оце є питання, яке стало актуальним в Кореї тому, що там зібрався перший раз від 1919 року Провізоричний Уряд Кореї з людей, що були на вигнанню, а тепер вернули до рідного краю як „приватні люди". Є 23 особи, звязані з тим урядом і Національною Радою. Всі вони рахують на те, що Злучені Держави визнають їх як Тимчасовий уряд Кореї, та що вони скоро обіймуть владу.

ГОРДИЙ, ЩО ЗНАЙШОВСЯ НА ЛІСТІ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ

Знайшлася в Японії одна особа, що гордиться тим, що її імя знаходиться на лісті военних злочинців. Тою особою є Ріорічі Сасакава, крайний японський націоналіст. Каже, що тим, що його поставлено на лісті, дано йому признання, що він посвятив себе вцілости военній справі.

„ЦІСАРСЬКА КРОВ" ПОТРЯСЛА ЯПОНСЬКИМ КАБІНЕТОМ

Становище японського міністерського кабінету Шідегари стало хитким з тої причини, що поставлено на лісті военних злочинців особу з цісарської крови. Є нею князь Морімаса Гашімото. Теж різно коментують те, що ідуть доходження не тільки проти тих, що провинились у війні з Америкою, але шукається і за виновниками японського наїзду на Манджурію в 1931 році. Між тими особами, як кажеться, є люди, що не відгравали в часі нападу на Перл Гарбор ніякої політичної ролі.

СОВЕТСЬКИЙ ПАМЯТНИК У БЕРЛІНІ.—Біля Бранденбурської Брами в Берліні вибудували советські окупаційні війська величавий памятник, який перед нами, в який має буте виразом перемоги червоної армії в Берлінській битві. Нагорі видніє советський вояк, виллятий з бронзу.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ЗАБЕРУТЬ ВІЙСЬКО З ІРАНУ ДО 1. СІЧНЯ, АЛЕ НЕ СОВЄТИ

Покищо не проголошено тексту відповіди советського уряду на предложення департаменту стейту, щоб Англія, Злучені Держави та Совети вицофали свої війська з Ірану до 1. січня 1946. Але одно є певним, що Совети відповіли відмовно. Себто, що будуть держати війська до 2. березня. Супроти такого советського рішення Англія теж держатиме свої війська довше. Та американський уряд підкреслив, що не зважаючи на те все, він таки вицофає американське військо до 1. січня, щоб таким чином заманіфестувати, що є за суверенність і територіяльну ненарушимість Ірану.

ВИВОЗЯТЬ З ШВЕЦІЇ ДО РОСІЇ.

На домагання Советів відтранспортовано силою з Швеції до Советів 1,600 осіб, що служили в німецькій армії. Є між ними багато з балтійських держав. Вони втікли до Швеції як невтральної держави, шукаючи азилю. Як їм сказано, що мусять відійти до Росії, збунтувались, а многі з них пробували відібрати собі життя. В такий спосіб згинуло три особи, а 600 покалічених є в шпиталі. Як виздоровіють, то й їх відставлять до Росії.

МОСКВА ПО СТОРОНІ „ПОВСТАНЦІВ".

Советський уряд виразно стоїть по боці повстанців в Азербейджені, в північнім Ірані, а проти центрального іранського уряду. Каже, що повстанці це спокійний нарід, що тільки домагається атвономії, а більш нічого. Теж каже, що центральний уряд не має потреби збільшати армію на території повстанців, бо там є доволі війська. Зате самі Совети не хочуть зобовязуватись, що не будуть зміцняти своєї окупаційної сили, кажучи, що може зайти така потреба, що треба буде їм вислати більше війська.

ВИБОРИ В ГРЕЦІЇ.

Відбудуться цілком певно в дні 31. березня 1946. Таке заповів Темістоклєс Софуліс, грецький премієр.

ЯК ЗАБРАТИ СВОЄ ДОБРО?

Виявляється, що Злучені Держави видали в часі війни в Ірані яких 100,000,000 долярів, щоб уможливити перевіз военного знаряддя до Советів. Нагромаджено там теж повно всячини. Питання: Що з тим зробити, коли треба забиратись з Ірану до 1. січня? Багато піде на ліцитацію, а частина буде передана для УНРРА.

„ҐЕНІЯЛЬНІ".

До таких зараховують аліянтські психольоґи між націстівськими злочинцями, що їх судять в Норемберзі, Шахта і Сейс-Інкварта. Ґерінґ стоїть на третому місці, а Юліюс Штрайхер, відомий антисеміст, на останньому.

ЗА ЗМЕНШЕННЯ ВІЙСЬКА В АВСТРІЇ.

Щоб облекшити Австрії її фінансові тягарі й помогти їй прийти до себе, Британія запропонувала Злученим Державам, Советам та Франції, щоб всі ті потуги, яких війська окупують Атстрію, зменшили свої окупаційні сили. Це важне з цього боку, що Австрія, що сама голодує, мусить ті окупаційні сили вдержувати. Далі пропонується, щоб признати Австрії ті границі, які вона мала до 1937 року. Та не виглядає, що Совети згодяться на зменшення, а вони тут мають перший голос, бо держать в Австрії найбільшу армію.

СОВЄТСЬКА ЦЕНЗУРА ПОВЧАЄ.

Американський кореспондент, Джан МекКормик, пише з Відня, що вже видно наслідки виборів в Австрії, де комуністи цілковито провалились. Советська цензура покликала австрійських журналістів і дала їм лекцію на тему давних гріхів і загрозила, якщо вони не поправляться. Це, каже кореспондент дуже всіх здивувало. Він сам не завважив ні одного випадку, щоб австрійська преса писала щось злого про Совети. Вона навіть ні словом не згадує, що советська армія жиє виключно з того, що забирає в тому краю, що голодує. Зате хвалить советську окупацію за дари для опери, хоч все це дане з того, що забрано в Австрії. Як робітничий часопис зацитував промову британського посла з Партії Праці про „советський" і „американський" імперіялізм, то советський цензор запитав часопис, хто дав йому право таке видрукувати.

СОЦІЯЛІСТИ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Таке є тепер теж і в Румунії. Не могло дійти між ними до згоди і соціяльні демократи рішили не голосувати разом з комуністами на одну виборчу лісту. Це тому, що, як кажеться, комуністи надуживали компромісу і вимагали понад міру того, що їм належалосяб.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодинока число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

НЕ ЗАЛЯКАЛИ І НЕ ЗАЛЯКАЮТЬ

Війна скінчилась, але не скінчились нещастя в Европі: поневолення, терор, виселення, нужда. Тому саме різні національні ґрупи в Америці — жиди, поляки, литовці, серби, греки, латвійці, естонці, італійці й т. д. — зорґанізували тут допомогу краям, з яких вийшли і народам, з яких крови походять. Так поступили теж і американські українці. Давніше зорґанізували Український Конґресовий Комітет, а тепер Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Перший для політичної допомоги поневоленому українському народови, а другий для гуманітарних цілей. Чи це не природне?

І так було, що тоді, коли Сталін подавав руку Гітлерови для згоди, приязни і насилля над іншими народами, американські українці виявляли ясно й недвозначно своє становище, пятнуючи націстівську і комуністичну диктатуру, одну і другу аґресію, один і другий терор, одно й друге насилля. Зокрема — і над українським народом і над українськими землями. І чи могло бути інакше?

Та згадаймо, який за це піднімали тоді вереск комуністи та їхні прислужники, як вони тоді шкалювали цілу акцію американських українців, звернену на допомогу визволенню українського, безборонного народу спід диктатур? Найідейнішу працю в тому напрямі змальовувано як „підривну", як „неамериканську", як „берлінську", як „фашистівську." Знов шумовиння, що вийшло з українського роду, тоді просто продавало за гроші різні брехні, щоб, користаючи з воєнних обставин, помагати большевикам розбити громадянство й загнати його під червоний прапор, у большевицькі ряди, як „демократичні" й одиноко „льояльні". Між тими різними аґентами, що тодіern писувались і шкалювали українські орґанізації, ґазети, як і поодиноких діячів, видніло теж й імя Джана С. Меткелфа, що то їздив по різних містах Америки і давав „відчити" про „не-американську" діяльність. У тих, відчитах бачив Меткелф небеспеку від різних „ізмів" за винятком комунізму. Він накидався у напасний і брехливий спосіб на американських українців, називаючи їх „націстами" саме за те, що вони не-комуністи, і як такі добачують неволю, насилля і гнет теж і в Советах, а не тільки в Німеччині. Він пробував тоді такими відчитами і писанням цькувати американську опінію проти американських українців і наставляти їх ворожо до самостійницьких змагань українського народу. Ось той самий Меткелф зачинає знов і тепер продовжувати своє погане діло, як видно з калюмніяторської статті, що її помістила нюйорська ґазета Ню Йорк Геральд Трибюн з минулої неділі. Тепер хоче вже їздити на новім конику, пишучи, що американські українці хочуть спроваджувати до Америки націстів, „українських штурмовиків", членів „Галицької Дивізії" та Української Повстанчої Армії й на те збирають фонди і скликають конґрес до Вашинґтону. Згадуємо за те, бо ця ластівка заповідає нову большевицьку калюмніяторську кампанію. А добре про це заздалегідь знати, щоби знати, як з цим боротись.

За американський реалізм

Вилйем Генрі Чемберлин пише в щоденнику Вол Стріт Джернал на тему нашої пропаґанди в часі війни. Він стверджує, що поети, актори, журналісти й публіцисти передавали нам тоді великими дозами такий пропаґандний матеріял, що змальовував нам по війні рай на землі. Колиб хто вчасі війни був відважився згадати, що засади Атлянтійського Чартеру будуть поломані, пише Чемберлин, або, що між теперішними союзниками настане напруження відносин, такому булиб закинули просто богохульство. Та тепер виявляється, як велика зайшла різниця між проголошуваними тоді ідеалами, а теперішною, справдішньою дійсністю.

Як приклад на це наводить автор постанови Атлянтійського Чартеру, де сказано, про „право кожного народу вибрати собі свою форму правління, під яким нарід хоче жити". Всупереч тому запевненню, каже автор, зметено з лиця землі такі малі держави як Латвію, Литву, Естонію, а інші держави зведено до заставу, яким торгують великі держави у своїх політичних торгах.

Так само згадує Чемберлин про постанову, що „не сміє бути територіяльних змін без свобідно висловленої згоди інтересованого населення". А як у практиці переведено оце право самовизначення народів? — запитує він. При цій нагоді пригадує величезні пересування народніх мас нелюдськими способами й різнородні депортації з Польщі до Німеччини, з Німеччини до Польщі, поляків, українців по обох боках лінії Курзона, німців, чехів, сербів і ін. — всіх разом яких 15 до 20 міліонів людей.

Обіцяли, каже Чемберлин, забеспеку миру і недопущення до аґресії. А осьтут сама Америка приготовляє загальний військовий вишкіл для відбиття аґресії і для недопущення до третьої світової війни. Президент Рузвелт, як один із авторів Атлянтійського Чартеру, обіцяв „поширити добродійства на всі держави, великі й малі, переможені і перемагаючі... і заведення миру, який забеспечив би всім людям у всіх краях жити в свободі і без страху за недостаток", але рівночасно, пише Чемберлин, поклав свій підпис теж і під плян Морґентава, який майже засуджує на смерть міліони німців.

Але не лише поломано ось такі постанови та засади безпосередно після війни, твердить автор статті; ще більше вдаряючою є загальна суперечність між розславленими цілями війни Обєднаних Держав і брутальним знищенням отого „миру", який саме тепер підготовляється.

Вигляди на мир в Европі є сумні і перeражаючі, але не ліпші вони і в Азії. Не треба теж закривати очей на можливість вибуху традиційних конфліктів між Росією й Анґлією за Іран та Туреччину. А вже справжнім іронічним дивоглядом є положення в нідерляндській Індії, де вживано не лише британських тенків та літаків, але теж і платних гіндуських вояків та правильного японського війська на дальше поневолення індонезійців.

Або берім ті перехвалки про існування „одного світу". Таж його знищено внаслідок зависти між Обєднаними Державами до цеї міри, що він мусів розлетітится на різні світи. Теж існує різниця, оперта на мові, політичних інтересах та історичних традиціях між Злученими Державами, Великою Британією і самоуправними британськими домініями. А є ще й герметично замкнений тоталітарний „світ", над котрим панує Москва. І інший „світ", в якому живуть кольоніяльні народи на різних ступнях розвитку.

„Оці завваги не повинні збільшувати дефітизм, але реалізм" — каже Чемберлин, приходячи до остаточного висновку. „Здорової американської заграничної політики не можна збудувати на фразах і на злуді. Пізнання причин невдач наших дипльоматів є першим кроком ліпшого успіху в майбутности. Одною з наших найбільших невдач було це, що ми не використали нашої велитенської сили, яку нам давав Ленд-Ліз, на ґарантію, що постанови Атлянтійського Чартеру застосує советська Росія, у Східній Европі і що настане між британцями, голяндцями й французами належне зрозуміння національної свідомости східних народів.

„Мудрість може зрости на підставі зрозуміння помилок... Ми повинні використати наші великі засоби знання і тайну атомової сили, а також і наше становище як одного з багатьох країв, для холодних, реалістичних торгів. Ці торги не мають іти за малі торговельні користи, але за основні умовини мирного і жиючого в добробуті світу. Саме таких умовин відмовляється в теперішному повоєнному часі, коли виходять на денне світло поломані обіцянки і назрівають нові конфлікти" — кінчить Чемберлин.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Позбутись проклятого „все пропало"

Канадійський „Український Шлях" помістив в числі з 28. листопада б. р. вступну статтю п. н. „Все Пропало", в якій порушує дещо такого, що є дуже актуальне, коли мати на увазі й наше життя. Бо й в нас, в Америці, слідне ще далі у многих якісь притупіння, і то навіть серед таких, що то не так давно були всюди голосні, а тепер притихли, в нічому не беруть ніякої участи і на ніщо не жертвують. Якщо це наслідком зневіри в українську справу, то тим людям вартує застановитись над тим, що отсе передаємо як уривок з згаданої статті.

• • •

Самозрозуміло, що в тій жахливій війні світових велитнів і серед тих обставин, в яких вона велась, Україна не змогла скинути оковів неволі з себе. Вона осталась поневоленою, як і була перед війною. Змінилось тільки те, що спід чотирьох займанців вона найшлась під одною займанщиною, московською. Чи ця зміна вийде на краще, чи на гірше для України та її дальших визвольних змагань — це справа дискусійна. Одначе вже сьогодні переважає погляд, що вийде на краще. Ми склонні до того погляду, тому, що ще не забули того лиха, яке натворив поділ української території між Москву та Австрію, потім між чотирьох займанців. Ми не забули, що кордон на Збручі, на Пруті й Черемоші та на Карпатах, який був створений займанцями, з бігом часу почав творити чотири окремі українські „нації" (закордонці-українці, галичане, буковинці, закарпатці) і мало бракувало, щоб йому це вдалось. Ми віримо, що соборність українських територій навіть у неволі з часом причиниться до закріплення почуття єдности серед всього українського народу, а це доведе до єдности цілі та суцільности визвольних змагань.

Світова війна принесла українському народові велике матеріяльне і культурне знищення, величезні втрати в людях і дальшу неволю. Але чи український народ є єдиний в Европі, що має знищення і втрати внаслідок тієї війни? Майже вся Европа сьогодні представляє собою одну велику руїну та велике цвинтарище! Чомуж у такому разі багато українських людей на цьому американському континенті, які перед війною в патріотичному запалі — здавалось — пішлиб у бій проти цілого світу за волю України та кулаками притовклиб і зубами загризлиб усіх ворогів — сьогодні принишкли й лише від часу до часу шепчуть: „Все пропало!"?

Що пропало? Пропало багато українського добра, пропало багато українських сіл і міст, пропало багато українських людей, а волі, як не було, так і немає! Але ті, які шепчуть „все пропало!", повинні схаменутись на факт, що не пропав український нарід! Він живе, він хоче жити, хоче волі й далі змагається за волю! Змагається всіми можливими засобами й методами, включно зо збройною боротьбою проти займанців. Таксамо як перед війною... Світова війна скінчилась, але він ще не скінчив своєї війни, не зложив зброї, не зрезиґнував із права на вільне життя.

Ні, не все пропало! Зате в декого з українців на цьому континенті пропав український запал і пропала віра в остаточну перемогу українського народу. А все це через зміну політичних обставин, серед яких опинився теперішній повоєнний світ, а з ним і Україна. Страх ввиду тих нових обставин. Одначе немає жадного виправдання на той підупадок запалу й віри. Треба лише належно пристосуватися до нових обставин. Це значить, треба зробити переоцінку всього того, що досі входило в нашу програму зусиль для допомоги українській визвольній справі. Те, що доцільне, залишити, що вже не надається в нинішних умовинах, те усунути і т. д. Добрий господар не заломлює рук і не говорить „все пропало", як наступає зима й холодом віє по хаті. Він пристосовує свою хату до зимових обставин. Те саме й в нашому випадку. Треба всім позбутись того проклятого „все пропало" і приготовитись до нової діяльности ввиду нових обставин.

Перші вісті від українців в Румунії

В листі, що надійшов з Румунії від одного з видатних діячів старшого покоління, в якому є благання вратувати життя ґрупі заслужених українців, відомих з своєї відданої й чесної праці в користь української справи, читаємо, між іншим, таке:

* * *

Упродовж років 1939-1944 українська демократична ґрупа відчувала на собі весь тягар переслідування. Я і моя дружина були заарештовані, а в нашому помешканню переведено кілька трусів. Щоби врятувати своє життя, я примушений був покинути Букарешт на довший час.

Великою була наша радість, коли Румунія завісила зброю та пристала до бльоку демократичних держав.

Ми були певні, що небеспека минула для нашого життя. Тимчасом сумна дійсність дуже швидко розсіяла наші сподівання.

Перші відділи советських військ прибули до Букарешту 1-го вересня, а вже 9-го вересня НКВД (советська секретна поліція) зааріштувала д-ра Василя Трепке, бувшого радника Української Дипльоматичної Місії та заступника голови Українського Громадсько-Допомогового Комітету в Румунії.

Відбулося це так: 9-го вересня у 9. годині ранку до помешкання д-ра Трепке прибув старшина (майор) советської армії. На питання, чи може він балакати з п. Трепке, дружина останнього відповіла, що він є на праці і просила сказати мету візити.

Старшина відповів, що хоче побалакати про винайом помешкання Українського Комітету. Пані відповіла, що її чоловік не є власником помешкання.

„Але Ваш чоловік", відповів старшина, „є заступником голови Українського Комітету, якому зараз належить помешкання. Тому прошу Вас поїхати зі мною до Вашого чоловіка, щоби мати його згоду.

Розповівши п. Трепке про мету своєї візити,, советський старшина попросив його поїхати з ними додому, щоби докладніше обговорити справу. Д-р Трепке попросив відкласти візиту на пізніше, але старшина настоював, обіцяючи за пів години привезти його назад на працю.

Візита була дійсно коротка. Старшина випив за здоровля панства Трепке та за ліпше майбутне, а потім запропонував відвезти д-ра Трепке на працю. Д-р Трепке відповів, що з дозволу дирекції може приїхати по обіді. Але старшина настоював, мотивуючи тим, що обіцяв дирекції привезти його за пів години.

П-ні Трепке вирішила супроводжувати свого чоловіка. По дорозі, помітивши, що машина іде в протилежний бік, завважила: „Алеж це не є шлях до бюра мого чоловіка?". На це советський старшина відповів: „Але це є саме той шлях, яким ми повинні їхати".

В передпокою будинку, куди підїхало авто, пані Трепке, під загрозою револьверу, запропонували написати деклярацію, що її чоловік, Василь Трепке, виїхав з Букарешту.

Перших два дні від неї приймали їжу, а на третій день заявили: „Тут не є дім для відвідин, а п. Трепке немає в Букарешті".

Між іншим, і в перші два дні вона д-ра Трепке не бачила.

Голова Комітету, полковник Пороховський Гнат, що то перебуваючи в румунській армії ще далеко перед завішенням зброї, представив військовим чинникам Румунії рапорта, в якому підкреслював, що інтереси Румунії вимагають якнайскоршого завішення зброї та розриву з державами Осі, мав необережність час від часу відвідувати свою родину. Після одних з таких відвідин він був в ночі заарештований аґентами НКВД.

Тепер уже майже кожний день приносить нові звістки про зникнення еміґрантів. Теж саме робиться іна провінції.

Наприклад у Брашові забрали з праці українського еміґранта Петра Думанського. Думанський є чоловік літній, поважний, ніяких відповідальних посад в українському політичному життю не займав, переконаний демократ і ворог на-

---

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з іміґрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

121) — —

Таке становище скрізь по світі. Пригадував читану колись перед роками працю одного видатного британського економіста. В подорожі по Австралії бачив він міліони тонкорунних овець, бачив величезні лани пшениці. Образово, з захопленням їх описував, але... „Втіха моя важким сумом змінилася, при пригадці, що з тих бачених мною міліонів овець дві третини, тобто дві вівці з кожних трьох, вже не належать тим, що овець плекають; є ніби їх власниками в очах людей, а належать ті отари всяким Сасукам, Монтефіорі, европейсько - інтернаціональним Ротшільдам. Що з кожних трьох колосків пшениці ще на корені, два вже належать тим самим, між собою близько спорідненим інтернаціональним родинам мультіміліонерів. Увесь світ їх сітями обплутаний, наче павутиною".

Шукати виходу! Адже хліборобський стан є підвалиною кожного державного орґанізму. В кожній країні він найчисельніший. І в кожній упосліджений. Чим же держиться упослідження? Темнотою і духовим рабством! Чи сто тисяч британців не керують триста шістьдесятьома міліонами темних індусів? В бельґійському Конґо, в голяндських Індіях пропорція бельґійців чи голяндців до тубильчих чорвошкірних ще менша, бо тубильці від індусів без порівнання темніші. Там десятки міліонів чорношкірих працюють за кілька центів денно для збогачення нечисленних тисяч білих панів. Не інакше в Росії. Два міліони партійців розпоряджають працею і життям сто пятьдесяти міліонів їм ворожих людей. Тут відмінно. Існує право власности, існує персональна й політична воля. Так, але позатим економічна неволя, страшний визиск. Власнсіть зявилася не тоді, коли людина огородила шматок землі і сказала „це моє", а тоді, коли та людина почала землю обробляти! І власник не може за продукт своєї праці одержати відповідної заплати! До чогож така власність? Перекупці-грошороби власности не мають. Вони вічні духові пролетарі-визискувачі, для яких „найчистіша форма буття — є гріш" — по словам пролетарського „Месії", багатого фабриканта Карла Маркса. А от, заставитиб тих грошоробів, нехай би й жерли свою „найчистішу форму буття", золото і всякі свої цінні папери та банкноти.

Безхатний, з дружиною, впродовж літа не менш по дванацять годин денно працювали. Перевівши на вісімгодинний обрахунок, вийде не менш триста девятьдесять днів праці. Мають здобуток — до пятьсот бушлів збіжжа, бушлів з пятьдесять бульби. Перевівши на гроші по існуючим цінам — не більше півтори сотки долярів. Це за один день праці виносить аж трицять вісім центів. Мало чим більше, як в комуністичних колективах. В той же час робітник у фабриці всеж одержує між двома а трьома долярами за вісім годин. Заробить приблизно від шість до вісім разів більше. А всякий бизнесмен заробляє від робітника безпорівнання більше, вже не кажучи про великих дorобкевичів.

Вихід тільки в клясовій орґанізації фармерства. Зорґанізовані у всякі спілки робітники, чорнороби і всякі білоковнірцеві, зорґанізовані професіоналісти по своїм професіям, зорґанізовані малі й великі торгівці, капіталістичний світ зорґанізований у могутних трестах. Одні хлібороби не мають своєї орґанізації. Правда, всі існуючі партії у свої ряди приймають і хліборобів. Але це партії політичні. Всякі спілки суспільного кредиту, ліберали, проґресивні консервати і прості консервати, не проґресивні. Всі вони творяться й очолюються адвокатами. Поліпшення матеріяльного стану хлібороба займаються також, але... на папері!

Побіч партій державного характеру існують ще всякі партії національностей. Українці їх мають щось шість: комуністи, соціялісти, самостійники, націонал-обєднанці, ну й монархісти, чи там гетьманці. Вся їх діяльність в економічних питаннях зводиться до одного знаменника: утримання пресових орґанів своїх партій і сколектовання платні проводирям, редакційному персоналови, що в більшости є одночасно й партійним проводом. Матеріяльний стан фармерства їх зовсім не цікатить. Деякі партії ведуть, правда, пропаґанду за створення торговельних кооператив. Ті кооперативи творяться. Провід у них обіймають не здібніші, лише... свої люди, однопартійці, добрі приятелі, як що не рідня, тих проводирів політичних. Ті людці дбають у першу чергу не за розвій кооператив, а за свою платню. Кооперативи ледви дишуть, через якийсь час попадають у приватні руки, безславно закінчують своє існування. Людські уділи пропадають, за теж кооператори, ні з того ні з цього, відкривають солідні крамниці, вже як свої власні. Нема совісних людей. (Дальше буде).

Праця Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету

ПРАВДА І СПРАВЕДЛИВІСТЬ ПЕРЕМОГЛИ!

По довгих заходах, безконечних поїздках, переговорах, авдієнціях та вияснениях американська громада українського роду одержала право на незалежну допомогову акцію, а це реґістрацію Президентської Военної Допомогової Контрольної Ради у Вашинґтоні ч. 593.

Кожен з нас буде довго тямити це число,б о в дійсности воно відкрило нам вступ до всіх інших американських та міжнародних допомогових орґанізацій.

Були в нас люди, котрі не вірили навіть в можливість такого визнання, а деякі вели акцію проти такого визнання промовами на вічах, погрозами, а навіть доносами до уряду у Вашингтоні. Та з хвилею урядового визнання Допомогового Комітету оце українсько-американське шумовиння пізнало, що наша суспільність надто вже свідома, щоби дати звести себе на манівці. Нікчемні наклепи не потрафили ні на хвилину захитати довіря загалу до проводу Допомогового Комітету.

Сьогодня — завдяки цій солідарній поставі нашого загалу — Допомоговий Комтіет це **одинока наша інституція, яка має повне право самостійно переводити цього роду збірки серед нашого громадянства в Америці та заступати українські нещасні жертви війни перед урядами Обеднаних Держав.**

Щож може зробити цей Комітет?

Булоб дуже небеспечно сподіватися, що цей Допомоговий Комітет, маючи державний дозвіл, може робити все, що хоче, чи чого від нього надіються скитальці в Европі. Справа допомоги з Америки є взязана на міжнародним полі теж з політикою. Тому в залежности **як дивляться на українців в певній державі, такою буде** там і допомога. Щойно тепер наші люди теж помалу переконуються, що всі обіцянки щодо посилок пакунків з **посвідками,** це був і є великий самообман, бо часто обрахований деким і на це, щоби дістати адреси наших людей в певних країнах на те, щоб відтак запроторити їх в тюрму.

З другого боку анархістичні елементи, тут в Америці і в Европі, зачали з цеї нагоди ловити рибу в мутній іміґраційній воді. Та енерґійна праця Допомогового Комітету скермувала наші зусилля на п р а в и л ь н и й, орґанізований шлях. Можна сміло сказати, що більша частина дотеперішної праці Допомогового Комітету, це була завзята, послідовна боротьба за незалежне визнання. І ця боротьба увінчалася повним нашим успіхом.

В цій затяжній боротьбі приймала участь з одного боку наша карна та свідома суспільність, а з другого боку було наше найгірше шумовиння а з ними темні сили. Як цей період боротьби буде колись вповні висвітлений і як будуть проголошені усі документи, то літописець наших днів здріґнеться на вид бездонної нікчемности, фарисейства і безхарактерности деяких наших людей, орґанізацій, а то і церковних достойників. З другого боку побачимо тисячі нових героїв — громадських робітників, які зрозуміли цілою душею траґедію українського народу і мало-помалу будували оту нову народну установу.

Так теж склалось, що в боротьбі проти визнання незалежного Українського Комітету стали рамя об рамя екзекутивний директор Рошйен Вор Реліфу, комуністи та деякі наші достойники.

Одначе **правда** перемогла, ми віднесли повну перемогу. Бож не тільки наш уряд визнав незалежність Допомогового Комітету, **але теж визнав і наші Допомогові Комітети в Бельґії, Франції, Італії, Англії та інших краях.**

Темні духи програли на цілій лінії. Наші громади і одиниці побачили, **що дійсно наша сила в нас самих,** в нашій едности та карности. Булоб однак дуже небеспечно заклacти руки і радіти з тих наших успіхів! Ворог не спить! Коли не вдалось йому розбити наш Допомоговий Комітет в Америці, ні не вдалось йому розбити комітети в інших краях, темні духи змінили свою тактику. Вже не воюють проти Допомогового Комітету ні комітетів в інших краях, але журяться невимовно, хто то дістане допомогу, якої вони не зложили.

Послідовна і невинна праця Допомогового Комітету добуває чимраз більшого признання не тільки в наших громадах, але головно серед чужинців! Бо з нічого, з повної руїни повстає ціла сіть Українських Допомогових Комітетів, а в столиці Британії, осідку теперішнім майже усіх державних допомогових установ, повстає Центральне Українське Допомогове Бюро, яке очолює молодий сотник Канадійської Армії, Б. Панчук. Голос заокеанських братів, їхні протести проти знущань, піднімають духово усю нашу скитальщину. Орґанізуються самі, повстають школи, ґімназії, а навіть університети! І з пошаною дивляться на них американці, британці та інші народи.

Радіймо і ми і одною лавою станьмо до дальшої допомогової праці.

Д-р Володимир Ґалан,
голова Злученого У. А. Допомогового Комітету.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

МІСТО НЮ ЙОРК.

Листопадове Свято під авспіціями Обеднаного Комітету.

Нюйорський підземний вулькан серед української громади, на щастя не вибух огнем, а обмежився до випущення трійливих ґазів, які отворили наново приплескану на поверхні щілину. Ця щілина була причиною, що мусіло бути два окремі Листопадові Свята. Мова про свято, що відбулося заходами Обеднаного Комітету Українсько - Американських Товариств міста Ню Йорку у неділю 25. листопаду.

Воно було подвійне: релігійна частина відбулася в церкві св. Юрія при семій вулиці, де явилися численні братства й товариства, а між ними такі великі відділи У. Н. Союзу як тов. „Дністер" і Віддів 204 з прапорами і відзнаками. Очевидно, були теж і менші, але теж важні, як „Зоря'', св. Володимира, бр. св. Михайла, св. Йосафата, відділ А. Червоного Хреста в одностроях і ін. Була теж своя музика, яка орґанізується при церкві. По середині уставлена чорна домовина, символ Незнаного Героя.

Після соборного акафисту, відправленого оо. Василіянами, промовив по стрілецьки учасник визвольних боїв ігумен о. Максим Марків на тему невмірущої ідеї, за яку поклали голови стрільці з Української Армії і піднесли високо жовто-блакитний прапор, який повинен бути символом боротьби за волю побіч вольного американського прапору. Після проповіди відправлено панахиду за померших борців, у якій взяли участь тісамі священики, що співали акафист, а хор під проводом Теодора Онуфрика відповідав у заміну жалібними напівами. Колиж після останньої „Вічної Памяти" приявні клякнули до молитви, затрубіла трубка, одна й друга, віддаючи придавлену надгробну мельодію, яку грають над гробами американських героїв. Серед сліз кінчили приявні молитву.

В год. 7.20 у приявности яких 400 осіб почався святочний концерт авдиторії цілоденної школи парафії св. Юрія і це була друга частина свята. Неповна сотня членів Українського Хору в народних строях явилася на сцені і вже самою появою піднесла настрій слухачів. Голова Обеднаного Комітету адв. М. Гаврилко згадав коротко про ціль концерту і заголосив програму, після чого диригент гр. Т. Онуфрик обняв провід над хором. Точки, відспівані хором під управою п. Онуфрика випали величаво. Це здебільша тісами пісні, що були співані на здвизі на площі Таймс Сквер у Ню Йорку 10. листопаду. Анна Колеско провела прегарно сольо в пісни „Степова Могила". Ще два рази опісля виступав цей самий хор з тим самим дириґентом і виказав свою спосібність полонити слухачів. Хай буде йому за це честь і подяка.

Другий хор на програмі, це був хор цілоденної школи, підготований СС. Василіянками. У ньому 36 дітей. Вони відспівали 4 пісні, переплітані двома ефектовними діточими деклямаціями. Дириґента на сцені не було, лише школярка Оксана Сцібайло проводила і піддавала голоси на фортепіяні.

Цей хор виказав добре підготування дітвори і був тим удачний, що точки не тягнулися довго.

Декляматор Осип Труш віддав з чуттям і силою поетичну апострофу „Тіням Героїв". Він самий, донедавна вояк американської армії. В його деклямації так і пробивалася боєва душа.

Святочні промови були дві: проф. д-ра Миколи Чубатого і панни Еви Піддубчишин. Проф. Чубатий говорив понад пів години про „Історичні причини Листопадових Днів" у звязку з цілою визвольною боротьбою українського народу від 1918 року аж по нинішні часи. На основі матеріялів, щойно наспівших з Европи, він подав дуже інтересні відомости про недавну та й теперішню боротьбу українських партизанів проти наїзника на українські землі.

Панна Піддубчишин, в анґлійській мові, порівнала День Четвертого Липня в Америці з Днем Першого Листопаду в Україні і витягнула з такого порівнання заключення, що без боротьби нарід не може добути волі.

Концерт розпочав Український Хор Американським Гимном, а закінчив Українським Гимном, у співі якого брала участь уся приявна публика.

Р-р.

ЖАРТИ

Розвязали загадку.

Хлопець вернувся з вакацій, які він перевів у хлопячім таборі. Батьки ставлять йому багато питань, між іншими таке:

—Як це було можливе розбудити 350 хлопців кожного ранку?

—Вони спочатку трубіли на хлопців — пояснює синок.

—Спочатку? А щож потім сталося? — запитують батьки.

—Потім хтось відкрутив приустник від труби і не можна було трубіти.

Батьки вже дальше не допитувалися, але як синок пішов спати, вони розпакували його річи і серед інших дрібничок найшли якусь маленьку трубочку. Приглядаються, а це приустник від труби.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цїли Конґресового Комітету жертвували: А. Г. Біловус з Вен Дайк, Міш., $15, вирівнуючи постійні місячні жертви по $5 за два роки існування Конґресового Комітету; А. Блащук з Дітройт, Міш., $3.

ЧУЖОМОВНА ПРЕСА ДОДАЄ СВІЖОЇ ЗАОХОТИ В КАМПАНІЇ ЗА ПОЗИЧКОЮ ПЕРЕМОГИ

Цілковите запевнення змобілізувати всі сили для закупна майже півтора біліона вартости военних бондів у самім стейті Ню Йорк дали представники чужомовної преси, які зібралися в числі понад сто минулого четверга в Метрополитен Клюбі на зазив Секції Чужомовної Преси і Національностей Фінансового Комітету.

Промови виголосили: почесний предсідник секції Тамес Дж. Ватсон, котрий був теж господарем вчасі приняття; Натан Сайдман, предсідник Чужомовної Преси; пані Невил Форд, представниця Жіночого Відділу цеї ґрупи, і Морис Цукор, голова предсідників різних ґруп.

Про повоєнні потреби „нашої великої адоптованої матери Америки|| говорив п. Ґелі, а п. Сайдман візвав усіх американців чужинного роду „наново віддати себе боротьбі за Америку, яка буде дальше морською ліхтарнею для всіх народів". Пані Форд сказала, що змагання до военних ощадностей „стало небувалим прикладом гармонійної співпраці".

Грамоту з признанням від усієї ґрупи вручив п. Цукор Тамесови Ватсонови. Він сказав, що змагання чужомовної ґрупи в справі Позички Перемоги „виказує дальше такий самий сентімент патріотизму, який присвічував нам у наших минулих кампаніях".

IN APPRECIATION

****

BECAUSE, as our Honorary Chairman, he has at all times been unfailing in his friendly cooperation and advice, always encouraging in his generous hospitality, and ever helpful and inspiring in his leadership, and

BECAUSE, as his co-workers, we are deeply aware of our reliance upon him during the past seven War Loans, and in our common efforts pro patria et libertate, in the cause of America and in the cause of freedom for the world, and

BECAUSE, we believe this, the Eighth and last, the Victory Loan, is the fitting and proper time publicly to voice our gratitude.

THEREFORE, BE IT RESOLVED, that we, the undersigned, representing the Nationalities Groups of the United States Treasury of the War Finance Committee for the State of New York, do hereby express our appreciation to:

MR. THOMAS J. WATSON.

In witness whereof, we have hereunto set our hands. Done at the City of New York this 25th day of October in the year of Our Lord 1945, and of the Independence of the United States of America the One Hundred and Sixty Ninth.

Morris Cukor, Dean of Chairmen, Nationalities Groups
Mrs. Nevil Ford, Vice Chairman, Nationalities Groups
Haik Kavookjian, Chairman, Armenian Committee
Hans K. Specht, Chairman, German Committee
Gustave I. Jahr, Chairman, Austrian Committee
Generoso Pope, Chairman, Italian Committee
Lucien F. Garwood, Chairman, Belgian Committee
Lilyan Raymond, Chairman, Japanese Committee
Chu Ting Wing, Chairman, Chinese Committee
Julie Garson, Chairman, Latin American Committee
William E. Schwanda, Chairman, Czechoslovakian Committee
Frank Bayoras, Chairman, Lithuanian Committee
Capt. W. J. Griendsman, Chairman, Danish Committee
Rodney T. Martinsen, Chairman, Norwegian Committee
Charles E. Hirsimaki, Chairman, Finnish Committee
Edward v. Saher, Chairman, Netherlands Committee
Adolphe Rufenacht, Chairman, French Committee
Edward S. Witkowski, Chairman, Polish Committee
Basil Alexander, Chairman, Roumanian Committee
Stephen J. Jarema, Chairman, Ukranian Committee
Timothy A. Defessey, Chairman, Russian Committee
Zivko Balokovic, Chairman, Yugoslav Committee
Emilio Nunes, Chairman, Spanish Committee
George C. Dagher, Chairman, Syrian-Lebanon Committee
Gephard Booth, Chairman, Swedish Committee
Michael Loris, Chairman, Greek Committee
Adolph C. Zolder, Chairman, Swiss Committee
[illegible], Chairman, Hungarian Committee

ПОШУКУЄМО 323 ЖЕРТВОДАВЦІВ по $100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи" на допомогу українським жертвам війни зложили:

177) Д-р Омелян Тарнавський, Шікаго, Ілиной	$110.00
Попередно проголошено	17,650.00
Разом	$17,760.00

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — **просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:**

SVOBODA
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

Що писала "Свобода" тому 40 років?

23. листопаду 1905.

МОРЯКИ З ПАТЬОМКІНА В АМЕРИЦІ.

Значне число моряків з російського военного корабля Патьомкін, які збунтувалися минулого року на Чорному морю, прибули до Ню Йорку 20. листопаду.

Велика частина російських плінників в Японії заявила, що не вернуться до дому і просять японців, щоб їм дали спромогу вибратися до Злучених Держав.

ЛУДОЇДСТВО В АМЕРИЦІ.

З міста Лос Анджелес у Каліфорнії пропали без вісти два американці, які пустилися в подорож на пустинний остров Тибурон. Недавно наспіли вісти, що їх зїли індіяни-людоїди, які замешкують південну частину півострова Каліфорнії.

КАРАЄ БИТТЯМ ДІТЕЙ — ЗАРОБЛЯЄ ГРОШІ.

Панна Келі в Торонто, у Канаді, учителька ґімнастики, почала професійно бити дітей і на тім заробляє добрі гроші. Трапилося так, що пішла на відвідини до своєї приятельки і завважала, що її синок дуже пустував. Учителька запиталася приятельки, чому не покарає синка. Довідалася, що мама не має серця карати дитину, а батька ніколи нема дома. „Позволь, що я його й тебе виручу" — сказала учителька. Мама згодилася, учителька взяла синка до сусідної кімнати і гарячо його протріпала, положивши на своїх колінах. Хлопець відмінився з того часу. Коли сусіди почали просити вчительку, щоб вона перевела таку „операцію" на їхніх дітях, учителька їм помагала, але опісля прийшла до висновку, що це забирає її багато часу й енерґії і зажадала заплати. Родичі й на це згодились і платять учительці за биття недобрих дітей.

ЛИСТ З УКРАЇНИ.

Кореспондент з підписом „У", прислав до „Свободи" листа з України, не подаючи ні місця, ні дати. У листі описує кореспондент революційні події в Росії і про підготову до виборів до державної думи.

29. листопаду 1905.

ЗАГАЛЬНІ НОВИНКИ.

Цього тижня обходять американські жиди 250-ліття свого прибуття до Злучених Держав. Перші жиди, в числі 25 душ, прибули до теперішнього Ню Йорку мабуть з Бразилії. Тепер в цім місті що шестий мешканець є з жидівського роду, бо разом є 700,000 душ жидівського населення.

Дня 22. листопаду відбулося в МекКіспорт, Па., в домі о. Медвецького, засідання екзекутивного комітету, який робить приготування до першого Греко-Католицького Конґресу, що має відбутися 19. грудня 1905 р. в Брукліні, Н. Й.

Вийшло 18. число просвітного видавництва А. Бончевського, під заг. „Читальня". Ціна книжечки 15 ц. Адреса: поштовий ящик 353, Скрентон, Па.

цізму. Проте і його слід загубився в тому ж НКВД.

Шукали і мене, як у мене вдома, так і на фабриці, праця у якій забезпечувала мені і моїй родині скромне істнування. Та тільки завдяки тому, що я ще 1-го вересня залишив працю та виїхав з Букарешту, я ще живий та мучусь.

Улаштуватися десь на працю булоб великою необережністю. Це означалоб віддати себе просто в руки НКВД, де мене очікувалаб неминуча смерть.

Завдяки цілковитому бракові матеріяльних засобів, доводиться голодувати і дуже часто коротати зимові ночі в порожніх та зимних ваґонах, підземних сховищах, чи в напівзруйнованих від бомбардувань будинках.

Таке життя у зимову пору є цілковитим жахом.

У подібних умовинах живе тепер уся та українська збірнота, яка, дякуючи своїй моральній та політичній чесности, залишалась при всіх умовах, вірною демократичним прапорам. Тепер вона опинилася у траґічному стані безхатніх, безпритульних та беззахистних тільки тому, що НКВД, — яка в дільницях совєтських впливів має необмежену владу, дозволяє собі процедуру, що перечить умовинам, підписаним при завішенню зброї.

При допомозі зовні, румунський державний апарат пересякається комуністичним елементом, в країні утворюється штучно небувала економічна кріза і у цей спосіб препарується чудовий ґрунт для анархії та всяких траґічних несподіванок.

Можливість дальнішого напів леґального та нелеґального істнування утруднюється. Українська громада складається з письменників, публіцистів, адвокатів, аґрономів, інжинірів, шоферів та службовців вовняних фабрик. Це елемент поважний, який буде користним не тільки для того середовища у якому йому доведеться жити, але й тій країні, яка врятувалаб його життя та дала притулок.

Я не подаю точного списку „засуджених до смерти'' зі зрозумілої в таких обставинах обережности.

З правдивою пошаною:

Дмитро Івашиж (Геродот).
1. січня 1945 року.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЯК ПОМАГАТИ СКИТАЛЬЦЯМ?

Ще вчасі війни кожний громадянин українського роду здавав собі ясно справу з того, що після закінчення війни український нарід опиниться в небувалім положенню та буде знищений економічно й духово. Отже кожен з нас повинен був уже тоді приготовлятися сповнити свій обовязок супроти своїх рідних братів та сестер в Европі. Прийшла повоєнна дійсність, тисячі людей опинилися поза границями рідного краю, як скитальці на вигнанню. Тепер ми даємо наші жертви на поратунок наших рідних. Подумаймо лише, що то значить $5 або й $10 в порівнанню з потребами? А такі, або й менші жертви даємо ми у відповідь на їхні благання. Чи це знак нашої зрілости й гідности?

Багато з нас каже, що ми тих людей не знищили, бо ми були проти війни. Алеж і оті жертви війни в Европі були теж проти війни. Цілий світ звертає свої очи в сторону Америки, то й наші рідні так роблять. А чим ми збуваємо їх прохання? Буває, що по 15 або 25 центів люди дають, ще й домагаються оголошення в ґазетах, щоб то тих грошей хтось „не вкрав"! Чи це добродійність, чи може нарочна шкода народній справі?

Коли й бувають віча в справі допомоги в різних місцевостях, то багато громадян іде на такі збори з простого фарисейства. Дадуть щось там відчепне, а потім ще й осуджують інших. На таку акцію, як тепер ведеться, найменша жертва, котру годилось би оголосити, повинна бути $5. Хто дає жебрачу милостиню $1, дає так, щоб позбутися, очевидно за виїмком тих, що справді не мають. Бо почім то можна пізнати громадянську, ба навіть і державницьку свідомість?

По тих амбіціях, що не мають кінця ні міри?

Коли мова про допомогу, то це не загумінкова акція, але акція свідомого народу. Порівнаймо складки на допомогову ціль із видатками на різні особисті „ювилеї". Кожен запрошений гість платить 3—5 долярів на таку гостину. Подарунки для ювилятів ідуть на сотки долярів. А ювилят хоче розголосу в ґазеті і тиць 2—3 доляри на народну ціль. І неодного такого нашого кума-анальфабета зробимо малощо не великим „народним патріотом". А що таких ювилейних бенкетів тисячі в цілій Америці, як в Злучених Державах, так і в Канаді, то сотки тисяч видаємо на витребеньки. Нехай, що це потрібно. Коли так, то даваймо при таких „ювилеях" та гостинах хоч якусь приличну грошеву суму на поратунок жертв війни. Таж ми і люди і християни.

Звичайно оправдуються такі „патріоти" тим, що то всюди кажуть „дай!". А чиж не сказано в Святім Письмі: „Віддайте Богу, що Боже, а цісареви що цісарське?".

Отже давати є обовязком. І кожний, хто хоче дістати, мусить давати. Лише самолюби не дають, а нормальна людина все дає: на церкву, на громадські справи, на потреби родини, на особисті цілі, і то разом робить великі суми. Тож і на скитальців треба дати. Як, наприклад, хто справляє ювилей, якого видатки з презентами коштують $1,000, то чому не дадати ще процент на скитальців і зібрати ще $100? Тоді хоч частинно людина сповнить обовязок супроти своїх ближних. А як хто думає по патріотичному то найважніше є вратувати життя людей, своїх одноплемінників чи членів одної народности.

Годиться ще при кінці згадати про велике всесвітне свято, звязане з християнською традицією, а це про Христове Різдво. Цілий світ обдаровує себе подарунками вчасі тих свят. У нас прийде традиційна коляда. Цього року треба нашим допомоговим комітетам подбати про коляду наперед, пляново: підібрати членів і члениць наперед, подбати за книжку до списування коляди і зробити при цій нагоді спис громадян разом з адресарем для вжитку комітетів.

Хто йде цього року по коляді на скитальців, хай вважає собі це за честь, а не за поневірку. Як апостоли колись поширяли Христову віру і наражувалися на переслідування, так ми цього року відновімо ідею любови ближнього і потерпімо щось для великої справи. У церквах з проповідниці хай би була заголошена коляда на допомогову акцію. Очевидно, що наші ґазети це вже заздалегідь пригадають. А теж нехай наперед буде призначена в громаді контрольна комісія, щоби заткати роти всім, хто схоче поширювати наперед зневіру й наклепи. Коли систематично переведеться така акція, то з Канади й Злучених Держав наша допомога повинна досягнути пів міліона долярів. Щойно така сума буде хоч частинним показчиком нашої народньої зрілости.

Василь Шанайда,
Дітройт, Миш.

ЖАРТИ.

Платня вспять.

Британійський лютенант армії з правдивим вдоволіям перечитав в урядовій ґазеті, що міністерство війни признало йому рангу капітана з тим, що йому належиться платня ще від 1941 року. Одначе завважав, що в ґазеті замісць 1941 видрукували 1041. Не втімивши, капітан написав до міністерства війни, щоб йому виплатили платню за час від 1. квітня 1041. З міністерства насипа за якийсь час відповідь: „Пане капітане: Ваша правда, Ви є єдиний офіцер, що вратувався з битви під Гейстингс з 1041 року, бо про це свідчить Ваш лист. Тоді згинуло 20,000 коней з простого недбальства. Коні були вартости 39,999 фунтів стерлінгів. Вам належиться платня 40,000 фунтів, отже по звороті відшкодування 39,999 фунт припадає надвишка один фунт, який саме залучаємо".

ЗІЗНАЄ В СПРАВІ ПЕРЛ ГАРБОР.—Це Джозеф С. Гру, бувший американський амбасадор до Японії, як зізнає у Вашинґтоні в справі Перл Гарбор та як прийшло до війни між Злученими Державами і Японією.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, повідомляє всіх своїх членів, щоби взяли масову участь у цих **річних зборах,** що відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 4. пополудні, в льокали У. Н. Дому, 525 В. Райен Еве. Обовязком кожного члена є прийти хоч раз в рук і вислухати звіту відділових урядників і контр. комісії. Буде вибір уряду на 1946 року та інші біжучі справи. Член, що не явиться на зборах без важної причини, буде караний згідно з ухвалою. — За уряд: І. Бріяць, предс.; М. Мувицький, кас.; Ів. Павловський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від. 251, повідомляє всіх своїх членів, що **місячні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в церковній галі на Колидж й 7. вул. Приявність кожного члена конечна тому, що це є останні збори в тім році. Всі члени мають вирівнати свої вкладки. На цих зборах буде назначений день річних зборів. — За уряд: А. Янівський, предс.; Й. Керик, секр-кас.

ЛАНКЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Василія Вел., від. 87, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться 9. грудня в гали парохіяльній при Елікат Ровд. Просимо членів прийти на збори і вирівнати свої залеглости. — За уряд: К. Купер, предс.; І. Окаль, кас.; Н. Трояновський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Тов. Сокіл, від. 336, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свої вкладки, щоб не переносити довгу на наступний рік. Хто має знайомих, хай приведе на збори, а секретар радо запише до Тов. На цих зборах маємо назначити день річних зборів. — В. Воляньский, предс.; Г. Кисіль, фін. секр.-кас.; Т. Кальмук, рек. секр.

ГУДСОН, Н. Й. — Річні збори Бр. св. Йосафата, від. 477, відбудуться в неділю, 9. грудня, зараз по Сл. Божій, в гали парохіяльній, 29 Друга ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо маємо важну справу до полагодження. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Укр. Зап. Бр. св. Влодимира, від. 130, взиває всіх своїх членів на звичайні збори, що відбудуться в суботу, 8. грудня в 8. годині вечором, в церковній галі, 30 Іст 7. вул. Просимо членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих просимо вирівнати свої залеглости в цім місяці. — Уряд.

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. Запорозька Січ, від. 67, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в 2. год. пополудні, в церковній галі. Просимо всіх членів прийти на збори. Не приявний член заплатить 25 ц. кари, а урядник 1 дол. — Т. Стадник, предс.; І. Хіровський, кас.; І. Пиріг, секр.

BAYONNE, N. J. — The **yearly meeting** of the St. George Society, Br. 380, will be held Tues., December 11, 1945 at 7:30 P. M. at the church hall, 24 East 25 St. It is a duty for all members to be present. New officers will be naminated for 1946, and other important problems will be discussed. Please be prompt. — G. Duba, Pres.; W. Kushnir, V.-Pres.; Rose Putas, Treas.; Kathyryn Labay, Rec. Sec.; J. Lypowy, Fin. Sec.

ВІЛІНҐ, В. ВА. — Відділ 56 повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в год. 2. пополудні, на галі церковній. Буде вибір уряду і інші справи. Неприявні члени будуть карані згідно з ухвалою. — І. Ковальчик, предс.; П. Віценко, кас.; М. Медвідь, секр.

ТОЛІДО, О. — Бр. св. О. Николая, від. 167, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополудні, в гали де звичайно. Просимо прийти на час, бо є багато справ до полагодження і буде вибір уряду на 1946 рік. — За уряд: Д. Медецький, предс.; М. Бласецький, прот. секр.; І. Кульматицький, фін. секр.-кас.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім членам, що **місячні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 1:30 пополудні, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартін ул. На ці збори обовязково мають прийти всі члени, б це останні місячні збори в році. Просимо тих членів, котрі мають іще платити, щоб прийшли і заплатили. — І. Форись, предс.; А. Андрусевич, кас.; П. Кізел, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Зруча, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополудні, в У. Г. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Пригодуємо всім членам, щоби постаралися поплатити на час, бо це є останній місяць у році і треба вислати вкладки до голов. канцелярії на час. — За уряд: О. Запоточний, . Рубльовський.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. — Тов. укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, місцевих і позамісцевих, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополудні. На порядку нарад є важні справи до полагодження. Контр. комісія дасть звіт з річного діловодства. Буде вибір уряду на 1946 рік. Обовязком кожного члена є прийти на збори; не приявні члени підлягають карі 1 дол., а урядник 2 дол. — За уряд: О. Боднарчук, предс.; А. Терпко, кас.; Г. Яськів, секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всі хсвоїх членів, що **річні збори** сідбудуться в суботу, 8. грудня, точно в годині 7:30 ввечір, в церковній гали, 35 Варен ул. Просимо всіх членів прийти на ті збори і вислухати звіту уряду і контр. комісії та вибрати уряд на 1946 рік. Довгуючі члени нехай позмозі стараються вирівнати довг цего місяця, бо інакше будуть суспендовані. Не приявний на цих зборах урядник підлягає карі 2 дол., а член 1 дол. — За уряд: В. Геба, предс.; Г. Райнгардт, кас.; Т. Соколовський, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. — Повідомляємо, що **річні збори** Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 216, відбудуться в гали парохіяльній, 12205 Парнел ул., точно в годині 2. пополудні, в неділю, 9. грудня. Просимо всіх члениць прийти хоч раз на рік на річні збори. Будуть важні справи до полагодження і буде вибір урядниочк на 1946 рік. Неявивша на збори членица заплатить кару 1 дол., а урядничка 2 дол. — За уряд: Параскевія Мацях, предс.; Розалія Білик, кас.; Олена Шпорлук, фін. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. Зап. Січ, від. 75, подає до відома всім місцевим і позамісцевим членам, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в год. 1. пополудні, в галі У. Н. Дому при Мартін ул. Буде річний звіт урядників і комітетів та вибір урядників на наступний рік. Обовязком всіх членів є прийти на річні збори і привести з собою своїх рідних і приятелів, щоби могли стати членами нашої рідної організації У. Н. Союзу. — За уряд: Р. Вазик, предс.; І. Слупецький, кас.; М. Присташ, секр.

КЕМПБЕЛ, ПА. — Тов. Сокіл, від. 218, відбуде **річні збори** в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополудні, в Народ. Домі, 165 Ґордон Еве. Просимо членів прийти вислухати річний звіт і вибрати уряд на наступний 1946 рік. Є важні справи, що чекають на вирішення річних зборів. Прийдіть і приведіть своїх знайомих та впишіть свої діти до У. Н. Союзу. Довгуючі члени постарайтеся вирівнати свій довг. Котрий член не вирівнає свого довгу не буде мати кредиту в Товаристві. Не явившийся член на річні збори заплатить кару а урядник подвійну. — За уряд: М. Ткачишин, предс.; С. Стахура, кас.; М. Стахура, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 27. листопаду 1945 року помер

ІЛЬКО БОЙКО,

член Тов. Любов, від. 387 У. Н. Союзу в Вілімантик, Конн.

Покійний походив зо села Жеребки, пов. Скалат, Західна Україна. Полишив у смутку 2 сини: Василя і Дмитра, доньку і внуки, брата і сестру. — В. Й. П.!

Дня 22. листопаду 1945 року помер у 52. році життя

ВАСИЛЬ БРЕЗІЦЬКИЙ,

член Тов. Сокіл, від. 336 У. Н. Союзу в Клівленд, О.

Покійний походив зо села Добромірне, повіт Збараж, Україна. Вступив до Тов. Сокіл 1934 року. Покійний був загально шанованим у громаді. Оставив жінку Маланку і дочку Марію.

Похорон відбувся 26. листопаду

Г. Кісіль, секр.

Дня 18. листопаду 1945 р. помер у 71. році життя

СТЕФАН ФРАНКІВ,

довголітний член Тов. Зап. Січ, від. 75 У. Н. Союзу в Дітройт, Міш.

Покійний родився в селі Бертишові, пов. Бібрка, Галичина. Полишив сиротами в краю чотири доньки і одного сина.

Похорн відбувся 21. листопаду з гр-кат. церкви на цвинтар св. Хреста. — В. Й. П.!

М. Присташ, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в год. 1. пополудні, в У. А. О., 2965 Карпендер ул. Просимо членів прийти на ці збори, бо будемо вибирати новий уряд на рік 1946 і буде справа товариського статуту. — За уряд: М. Головчак, пр.; Т. Солодкий, кас.; Д. Фарлей і П. Андрушків, секретарі.

ПОШУКУВАННЯ

1) **Осип Соколовський** з Бродів, пошукує вуйка **А. Дацишина** та **А. Околіту** (мабуть живе в Йонкерс, Н. Й.) та знайомого **П. Стецюка.**

2) **Пелагія Фесюк** пошукує батька **Петра Фесюка** та двох братів (мабуть у Філядельфії).

3) **Микола Ґураль** з с. Корналовичі, пов. Самбір, пошукує брата **Мих. Ґураля** (мабуть живе в Трентон).

4) **Трофим Лисик** з Таращанського повіту пошукує дядьків: **Романа Лисика, Семена Слободянського** та **Артему Ґончара** (живуть у стейті Месечузет).

5) **Андрій Когут** з с. Урман, пов. Бережани, пошуку стрийка **Івана Когута.**

6) **Дмитро Івасюк** з Клубовець, пов. Товмач, пошуку вуйка **Івана Стефанюка** з с. Надорожна.

7) **Дмитро Семенишин** з с. Пациків, пов. Долина, пошуку вуйка **Василя Семенишина.**

8) **Павлина Дідух** з с. Віжемля, пов. Яворів, пошукує **Івана Дідуха.**

9) **Ілько Кіналь** з Урмана, пов. Бережани, пошукує **Ілька Кіналя** (живе мабуть у Бофало, Н. Й.).

10) **Василь Сеньків** з с. Котузова, пов. Підгайці, пошукує **Василя Сенькова.**

11) **Микола Кравець** з с. Шибалин, пов. Бережани, пошукує **Івана Атаманчука** (мабуть у Ню Йорку).

12) **Григорій Крайний** з с. Ґориславичі, пов. Мостиська, пошукує **Томка Ґрендуса** та **Петра Холека.**

13) **Михайло Деника** з с. Роґізна, пов. Самбір, пошукує **Вол. Березу, Дозю Березу** та **Олексу Дутко.**

14) **Стефан Ґебура** з с. Бережниця пошукує знайомих та кревних з м. Калуша.

15) **Михайло Новоженищь** з с. Котівка, пов. Копичинці, пошукує **Мараків** та знайомих з с. Котівки.

16) **Теодор та Евгенія Яремко** з Острова-Березовиці пошукують своїх кревняків: **Юлію Палюх, Миколу Палюх, Ольгу Палюх** та **Теклю Ґуда.**

Відомости та листи пересилати через: **United Ukrainian American Relief Committee, P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.**

БАЛТІМОР, МД. — Бр. Пресв. Тройці, від. 320, подає до відома, що **річні збори** відбудуться в неділю, 9. грудня, в гали У. Н. Дому, в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде вибір уряду на 1946 рік. Довгуючих членів взиваємо прийти і вирівняти свої місячні вкладки за 1945 рік. — За уряд: Й. Мармаш, предс.; Г. Подгорняк, кас.; Г. Іванович, секр.

ШУКАЮТЬ ОСІБ

РОДИНУ ОСТРОВСЬКИХ, ДАНИЛА Й ОЛЬГИ з ТИШОВНИЦЬКИХ
шукає:
МИХАЙЛО ТИШОВНИЦЬКИЙ,
H. Qs 1795th LAB. SUP. CO., A. P. O. 758, c/o POSTMASTER NEW YORK, N. Y.
Ближчі інформації подасть:
ROMAN OLESNICKI
151 E. 81st ST., NEW YORK 28, N.Y.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ТАРЗАН ч. 1291. Виграна битва.

Коли начальник сторожі замахнувся списою, Тарзан вхопив за держак і вирвав йому спису з рук.

Негайно розпочалася дика й завзята драчка, у якій Джена відважно боролася на боці свого товариша.

Швидко вони обеззброїли своїх напасників, а потім Тарзан поломив списи одну по другій.

„Візьми їх до свого пана, хай він знає силу Тарзана" — сказав він холодно.